

TENEN

Dansk Tekstilhistorisk Forening

5. årgang, nr. 3

Vinter 1994/95

DETTE BLAD INDEHOLDER.

En vestsjællandsk vævers erindringer	s. 3.
Udstilling "Modetøj-Folketøj 1750-1830" på Brønshøj Museum	s. 7.
Temadag i Odense, lørdag d.24.februar	s. 8.
Generalforsamling i Næstved, lørdag d.11 marts.	s. 9.
Håndarbejde i skolen	s.10.
Flere indlæg til Maskinsyet eller patentstrikket	s.12.
Boganmeldelser	s.14.
TENEN søger redaktionsmedarbejdere	s.15.

Kort over Næstved :

Forsidebillede: Familien bag Strand Cafeen i Stege.
I midten Rosa med sin søn. Yderst Rosas forældre.
Foto fra 1930-erne.

EN VESTSJÆLLANDSK VÆVERS ERINDRINGER.

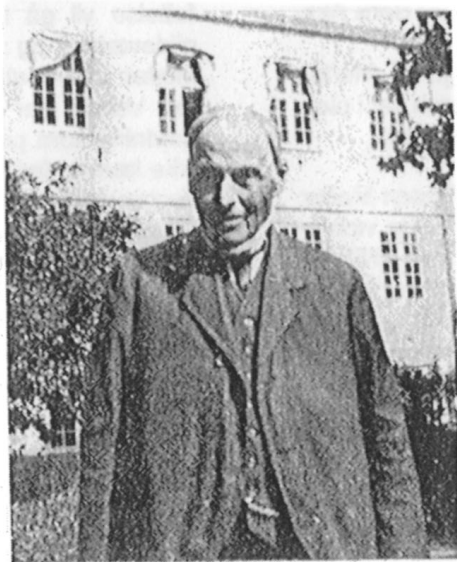

FOTO: Morten Væver er fotograferet foran Slagelse gamle Kloster.

Jeg har en vis svaghed for "rodede" antikvarier, hvor man i bunden af en stor stak bøger, måske kan finde et guldkorn eller to. Sådant et "rodet" antikvariat findes i Store-Heddinge. Og det er altså her jeg fandt Morten Vævers Saga, formedelst 10 kr. Morten Sørensen eller Morten Væver skrev sine erindringer på sjællandsk bondemål i 1914. Poul Dyssegard har bearbejdet og udgivet erindringerne i 1958. Desværre fremgår det ikke af bogen, hvordan udgiveren har fået disse erindringer i hænde - erindringerne var nemlig ikke tænkt til offentliggørelse. Morten Væver var født i 1834 og således 80 år, da han satte sig med pen og blæk. Den oprindelige tekst er skrevet på dialekt - bud

og gentagelser forekom - dette er skåret væk i den bearbejdede form, men andet væsentligt kan selvfølgelig også være udeladt!

Bearbejdet eller ej - disse erindringer siger alligevel en hel masse om en mand og hans tid. Der er fine betragtninger om arbejdet med væven, og selvom disse passager har et beskedent omfang, er de dog med til at lukke den nutidige væver ind i en anden epoke. Morten Vævers arbejdsliv var nok usædvanligt, fordi han havde forskellige beskæftigelser livet igennem: som ung musikanter og væver, senere landmand og fattiggårdsbestyrer, for sent i livet igen at sætte sig ved væven.

Morten Sørensen blev født i Vielsted i Kirke-Flinterup sogn på et lille fæstested, der hørte under Sorø Akademi.

Forældrene døde tidligt, så Morten blev i konfirmationsalderen sat i pleje på en større gård i Tygestrup.

"Min Plejefader, Hans Jensen Møller, Tygestrup lod mig foreløbig videreuddanne i Musik. Senere i 1853, da jeg var nitten Aar gammel- blev vi enige om , at det var bedst , jeg ogsaa lærte en Profession, naar jeg ville blive ved Musikken. Saadan blev jeg Væver."

Efter en del forviklinger kunne Morten gifte sig med sin kæreste, Ane Olsdatter i Munke-Bjergby Kirke i maj 1856.

Det unge par stiftede bo i Brandstrup By i Tersløse Sogn.

"Jeg spillede , men vævede ogsaa. Det havde jeg da faaet lært grundigt, for samtidig med at jeg gik til Spil i Roskilde, havde jeg taget Undervisning der i Kunst- og Bomuldsvæveri hele 3 Aar igennem. Jeg tænkte nemlig: Skal du være Væver , skal du være det til Gavns og ikke en Fusker som de fleste."

Efter få år har Morten Væver arbejde til 2 svende, men han spiller fortsat til fester, da indtjeningen ved musikken er god - måske bedre end væven ?

Imidlertid kan helbredet ikke holde til det musikalske natteliv. Men der er nok flere aspekter i den sag. Bl.a.

sgnets præst Johannes Clausen, der med sin mere puritanske livsopfattelse vil gå ind og modarbejde gildevæsnet og som sådan fraråder Morten Væver at spille til fester. Morten Væver har for så vidt samme holdning som præsten, så det varer ikke længe, før han helt og holdent lægger violinen på hylden. Få år efter stiftes Indre Mission på Vestsjælland. Blandt initiativtagerne ses føromtalt præst, Johannes Clausen samt Vilhelm Beck. Ligeså var Morten Væver at finde blandt stifterne- Missionen blev et omdrejningspunkt i hans liv.

" Nu jeg nedskriver disse Linier, er det tre og halvtreds Aar siden, og jeg er den eneste, der endnu er i Live af dem, som optog den Indre Mission. Nu er jeg firs Aar gammel, og den er vokset op til et stort Træ, som breder sine Grene ud over hele Danmark."

Den religiøse afklaring, samt hans kones opbakning til udelukkende at beskæftige sig med vævningen, var ensbetydende med arbejdsro på værkstedet.

" Nu var jeg endelig fri for Overhæng og kunde samle mig om Væveriet, der stadig voksede. Et Par Aar efter maatte jeg bygge et stort Værksted og havde en Snes Aar baade fem og seks Væve i gang hver Dag, saa det gik godt nok uden Musikken. Saadan kunde vor Herre lave det."

Efter 14 år i Brandstrup flytter væverfamilien til Tygestrup, og fra årene her er der den fyldigste beretning om

arbejdet ved væven. Morten Væver fortæller:

"Væveriet gav mig meget Arbejde, for jeg fik jo længere jo flere Kunder, som ofte lod væve meget kostbart Tøj. Engang sendte Departementschef Linde fra Kultusministeriet sin Tjener ud til mig med en Garnprøve og et gammelt Mønster af Damask fra det forrige Aarhundrede. Det bestod af Lindeblade, som laa strøet i Bunden, og Borten var Atlask, saa dengang kunde de ogsaa væve trods nu. Han spurgte mig, om jeg kunne væve det. Jeg svarede: "Ja, vel kan jeg! Der er ikke nogen Tegning, uden jeg kan væve den i Tøj. Men der er jo saa meget Arbejde ved et saa gammelt Mønster, at vedkommende maa synes, det bliver for dyrt, naar jeg skal have det betalt." Ja, der var ikke Tale om, hvad det kostede. Naar det kun blev udført efter Mønsteret." Saa er vi enige. Saa skal det nok blive gjort."

Hele Hemmeligheden laa i Mønsteret, for der var jo ikke nogle af Bladene der lignede hinanden. Naar man væver paa Maskine, som nu bruges, bliver alle Bladene ens. Men jeg brugte jo Trækvæv med Snore og Kamme, og saa kan man væve alle mulige Tegninger. Det er senere, for man skal jo stadig forandre alt ved Snore og Lod, naar man væver efter Naturen, men det er ogsaa bedre- og saa naturligvis dyrere. Men det gaar med Væveriet som med alt muligt andet: nu skal det jo gaa med Jernbanefart, for at det kan blive saa billigt som muligt.-Det Stykke Arbejde blev da udført til Departementschefens

Tilfredshed og jeg vævede i en Aar-række meget Tøj til ham."

Som det fremgår af ovenstående var Morten Væver bestemt ikke begejstret for jacquardmaskinen og dens muligheder. En del af samtidens vævere fandt både nogle mønstermæssige og tekniske udfordringer her. Bl.a. Wedelsborgvæveren Lars Clausen, der arbejdede på både trækvæv og jacquardvæv afhængig af opgavernes karakter.

Desværre fortæller erindringerne ikke ret meget om, hvad der blev fremstillet på værkstedet udover dækketøj. Der fortælles om et skotsk gulvtæppe, men yderligere præciseres det ikke.

Skabtes der nye ting- eller blev gamle reproduceret? Lå Morten Vævers styrke i den teoretiske og håndværksmæssige side af arbejdet-jævnfør hans udtalelse om ikke at være en fuser som de fleste? Hans generelt set konservative syn på tilværelsen hænger dårligt sammen med eksperimenter og forsøg i væven. Soliditet kan have været hans varemærke. Er det derfor han er glemt i dag? Men hans arbejder nåede vidt omkring-mon nogle af dem stadig findes?

"Jeg vævede ogsaa meget til Henningsens paa Bonderup, ligeledes til dem paa Mallingsminde og til Kammerherre Grüner paa Ravnstrup, foruden til Herlufsholm og Nordruplund, til Sorø, Ringsted og Slagelse og mange andre Steder, ja helt over til Fyen og Jylland.

-gennem alle de Aar stod der jo ogsaa

mange Elever i Lære hos mig, over tredive i Tal.

Arbejde havde jeg altsaa i Overflod, men det blev mere og mere vanskeligt at holde Folk. Dengang Socialismen begyndte, stillede de større og større Fordringer, og var næsten ikke til at have med at bestille. Før i Tiden kunde de da komme og spørge mig, om de maatte faa fri, og dersom det ikke passede mig, kunde jeg bare sige: "Nej det kan du ikke faa Lov til i Dag. Jeg har jo lovet det og det Arbejde færdigt til den og den Tid, saa du kommer til at vente med at tage fri til en anden Dag", og saa var den ikke længer. Men sidst i Halvfjerdserne var Svaret straks: "Saa kan vi gøre op!" Til Gengæld havde jeg da den Fordel, at begge mine Døtre paa den Tid var voksne og arbejdede hjemme ved Væveriet og ligeledes den ældste Søn, saa jeg ikke havde brug for saa mange fremmede Arbejdere.

I en årrække forlades væven, da Morten Væver og hans kone bliver bestyrerpar på fattiggården i Tersløse. Fra denne periode er der mange kommentarer til samfundsudviklingen, roser til Estrup-regeringen (som undertegnede næsten fik i den gale hals!) -foruden lidt syrlige kommentarer om andelsmejerierne. Morten Vævers placering på højrefløjten, må nok snarere ses i sammenhæng med hans arbejdsgiverrolle, end i hans sociale status i øvrigt. Og endelig må det ikke glemmes, at der er tale om en firs-årig, der ser tilbage på et langt liv. Enten man nu deler væverens synspunkter eller ej, er det interessant at få hans kommentarer til sam-

fundsudviklingen.

Indimellem er det dog nødvendigt at trække på smilebåndet, når udfaldene i bogen bliver alt for grove. Sent i livet genoptages arbejdet ved væven.

"Vi gik saa ene to og arbejdede med vort lille Landbrug i Kirke -Flinterup ved Store Bøgeskov. Jeg var ogsaa begyndt at væve igen, og det gav mig nok at gøre, for nu var jeg jo ene Mand ved Væven og fik desuden mange Bestillinger, fordi de fleste andre havde lagt ned. Væveriet bliver snart kun en Saga i Tiden, det gaar jo over til fabriksdrift altsammen."

Lad disse dyste profetier blive Morten Vævers sidste ord. Og her - 80 år efter hans optegnelser blev til- kan vi konstatere, at det heldigvis ikke er gået helt så galt som den gamle væver spåede.

Som 71-årig flyttede Morten Væver og hans kone ind på Håndværkerstiftelsen "Slagelse gamle Kloster". Her nåede parret at holde guldbryllup, men de sidste år af sit liv, levede væveren som enkemand, og det var i disse år erindringerne blev skrevet. Morten Væver opnåede en høj alder - han døde i 1922- 88 år gammel.

Susanne Nielsen.

Udstillingen:

"Modetøj - Folketøj 1750-1830" på Brønshøj Museum

Udstillingen åbnes:

ONSDAG 01.03.1995

Herefter åbent hus arrangement med kaffe-punch og underholdning første gang:

SØNDAG 05.03.1995 (i museet's åbningstid)

Udstillingen er blevet til ved et samarbejde mellem væveren Kamma Gudmand-Høyer og stil-draghistorikeren Anne-Grete Steckhahn.

Ideen med udstillingen er at vise stil og detaljer fra modetøjet, der går videre til folketøjet. Profilen i tøjet svarer til tiden og idealerne, nogle detaljer varer kort og giver et signal om modestil -andre varer længe og bliver en kendetegnende del af folketøjet.

Udstillingen er således, både for gæster med interesse for modetøjet, som folketøjet -samt tid og stil.

Med venlig hilsen

Kamma Gudmand-Høyer - Anne-Grete Steckhahn
-og Brønshøj Museum

Åbningstider på Brønshøj Museum:

Onsdag kl. 13.00-16.00

Søndag kl. 13.00-16.00

Særengagementer kan arrangeres efter aftale.

TEMADAG I ODENSE.

Besøg på Møntergården og Tidens Samling. Lørdag d.25.Februar.

kl.11.00: Ankomst til Møntergården, Overgade 48-50. Vi samles til en kop kaffe med brød.

kl.11.30: Foredrag ved Niels Oxenvad (medforfatter til Damask og Drejl, 1989)

Fremvisning af vævninger fra museets magasin ved Kirsten Jørgensen. Vævninger af Lars Clausen m.fl.

kl.13.00: Rundvisning i Møntergården.

kl.13.45: Frokost. Tag en madpakke med, der er ingen cafe på museet.

kl.15.00: Ankomst til Tidens Samling, Brandts Passage 29.

Tidsbilleder fra 1930-erne til 70-erne.

Rundvisning ved Anette Hage.

kl.16.00: Der kan drikkes kaffe og spises kikskeg på Tidens Samling, eller man kan besøge Kunsthallen på Brandts Klædefabrik. Museet lukker dog kl.17.00

TILMELDING:

Ved indbetaling **kr.55** ,- som dækker kaffe med brød samt entre og rundvisning på Tidens Samling.

Beløbet bedes indbetalt senest 11. februar på Giro 1 43 01 30.

TENEN

Dansk Tekstilhistorisk Forening
c/o Annet Laursen Skjelsager
Dorthesvej 2
3520 Farum.

Angiv på girokortet hvad indbetalingen dækker. Er du interesseret i fællesrejse fra København/ Sjælland, så giv besked samtidig med tilmeldingen.

Bemærk venligst:

TEMADAG I KØBENHAVN

Besøg på Amagermuseet
torsdag den 18.maj kl. 16.00
Udstilling af Amagertørklæder og Amagerdukker.

Se nærmere i næste nr. af Tenen.

Generalforsamling

Lørdag d.11 marts 1995 kl. 13- ca.16.30.

På Næstved museum (åbent 10-16)
Ringstedgade 4 , 4700 Næstved.

Dagsorden i henhold til vedtægterne.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal ifølge vedtægternes punkt 6 være bestyrelsen i hænde senest 14 dage forinden: d.v.s. d.25 febr. Det gælder såvel til dagsordenens punkt 5: forslag, der har betydning for budget, samt til punkt 10: øvrige indkomne forslag.

Punkt 8: Valg til bestyrelsen for 2 år: efter tur er Anni Mejdahl, Susanne Nielsen og Annet Laursen Skjelsager på valg.

Generalforsamlingens punkt 1-11 er gratis og kun for medlemmer, men museet er åbent og har en dejlig udstilling, som evt. kan beses imens.

Kl.ca.14 Kaffepause, her og til resten af dagens program er gæster meget velkomne. Pris incl. kaffe og brød kr.25,-

Punkt 12: Kulturelt tekstilt indslag i samarbejde med Næstved museum:

"Tekstiler fra museets
magasiner"

Næstved museum bor i Helligåndshuset der har den smukkeste gavlf af alle de middelalderlige huse i Næstved. Det skal også være det eneste bevarede danske helligåndshus.

Et helligåndshus var en stiftelse for gamle, syge og svage.

Dette helligåndshus er dog blevet bygget til og om flere gange, men man kan stadig se meget af det oprindelige hus.

Hvis I kommer i god tid til generalforsamlingen, kan en lille byvandring anbefales og evt. frokost kan spises i een af de historiske restauranter i byen.

Fra turistforeningen har vi fået oplyst: Hotel Kirstine i den gl. borgmestergård, Købmagergade 20. Den Grimme Ælling i Det Røde Pakhus, Riddergade 1.

Hotel Vinhuset ved "Boderne". "Boderne" hvis ældste del er fra 1440-erne, var butikker engang, idag er der udstillinger med lokalt kunsthåndværk fra Kähler Keramiske Værksted, Holmegård Glasværker og Næstved sølv.

Tilmelding sker ved indbetaling af kr.25,- senest d.20 febr. på giro nr 143 0130 Tenen, Dorthesvej 2, 3520 Farum.

Eventuelt ønske om at se noget specielt tekstil i Næstved kan noteres på girokortet.

Svarbejder til Skolens højere Klasser.

Forklæder.

Forklæde med Seler og Flæse.

Hertil medgaar $1\frac{3}{4}$ m Stof.

Flæsen klippes 200 el. 240 cm lang, 10 cm bred.

Rygseler — 60 - lange, 7 - brede.

Bindebaand klippes 40 - — 6 - —

Strimler med haandbroderede Tunger, se Side 31, kan faa smuk Anvendelse dels langs Forklædets øverste, lige Kant, dels paa Lommen.

Rygselerne sys til Forklædets øverste Kant x—x, de krydses over Ryggen og ender med et Bændel, som bindes foran under Forklædet.

Bagpaa bindes Forklædet med syede Bindebaand. De sys paa ved x.

Vil man have et mindre Forklæde, bruges Tallene i Parentes.

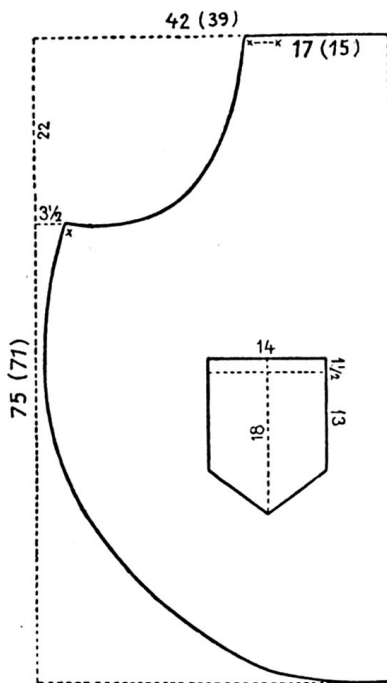

Fig. 72. Forklæde med Seler og Flæse til 1. Ml.

HÅNDARBEJDET I SKOLEN.

Overstående titel- med undertitlen, Haandbog for lærerinder, er en undervisningsvejledning i faget håndarbejde til brug i folkeskolen. Udgivelsen er fra 1929, og den er forfattet af Sofie Hansen og Johanne Blom.

Som indledning bringes digtet, Naal og Traad, skrevet af Christine Møller. Digtet er samtidig fagets målsætning, så denne bruges der ikke yderligere plads på i teksten. Resten af bogen udgør praktiske anvisninger og opskrifter.

Jeg citerer et vers fra digtet:

*Aar efter Aar sig flokker
bag Skolens sollyse Glar
Smaapiger med guldblonde Lokker
og mørke Fletningepar.
Og Hænderne bøjes og øves
flittigt mod Fremtidens Maal:
Hjem at hegne og hygge
som fordum med Traad og Naal.*

Så enkelt kunne det siges i en tid, hvor faget håndarbejde ikke havde problemer vedrørende identitet og målsætning!

Begrundelsen for at jeg har fundet denne gamle undervisningsvejledning frem, er selvfølgelig at der i bogen findes flere opskrifter og mønstre til forklæder.

På TENENS registreringsdage er der dukket forskellige typer skoleforklæder op. Forklædet her er typisk fra tiden og velkendt i registreringssammenhæng. Ingen ejere har dog indle-

veret den pågældende model og samtidig oplyst, at det var et skolehåndarbejde. Men det kan nogle af de mange hvide forklæder sagtens være.

Modellen her, er et håndarbejde tænkt til 1. mellem (6. klasse), men der er dog ikke tale om et barneforklæde, hvilket mønstertegningens målangivelser hurtigt fortæller.

Susanne Nielsen.

ANNONCE

**KØPI
CENTER
KØGE**

TORVET 19 • 4600 KØGE
TLF. 56 63 73 00 • FAX 56 63 44 00

FLERE INDLÆG TIL MASKINSYET ELLER PATENTSTRIKKET.

MENSTRUATION - DET TALER MAN IKKE OM.

I 1939, da jeg var 13 år, kom min mor et par gange med en henkastet bemærkning om, at når jeg fik menses, så skulle jeg blot komme til hende. Jeg anede ikke, hvad hun talte om, og af hendes tonefald fik jeg en tydelig fornemmelse af, at det skulle jeg ikke uddybe nærmere.

Jeg måtte altså vente og se, hvad der skete. En dag rendte jeg usædvanlig ofte på toilettet og det vakte min mors mistanke. Ganske rigtigt var der nogle ubestemmelige pletter i de unævnelige med lodden vrang. Min mor iklædte mig derefter et elastikbælte, hvortil der med en sikkerhedsnål blev fæstnet et maskinstrykket bind med strop i hver ende. Hun havde selv som yngre brugt hjemmestrykkede bind, men syntes, at de købte var "fiksere". Når jeg havde skiftet, skulle det brugte bind sættes i blød i en spand under køkkenvasken. Transporten fra toilettet til køkkenet skulle foretages uden at min far eller storebror opdagede noget.

Vandet i spanden så noget ulækkert ud efterhånden, men man kan vænne sig til meget. Hver måned kom vores vaskekone for at hjælpe med storvasken, og så blev bindene kogt nede i gruekedlen sammen med andet undertøj. Når jeg efter skoletid hjalp med at hænge tøjet op i den store

gård, vi boede i en ejendom med seks lejligheder, fik jeg besked på at hænge bindene henne i et afsides hjørne, hvor de ikke var udsat for profane blikke fra ejendommens mandlige beboere.

De 6 timer hver dag i skolen kunne være et problem, hvis man havde kraftige blødninger, for det var jo ikke muligt at skifte derhenne. Somme tider stod der en vis odeur omkring en eller flere af pigerne. I gymnastik var vi "almindelig fritaget". Det var et emne, som der ikke blev talt ret meget om.

Jeg ved ikke, hvorfor ordet Menstruation forekom så uartig, at man måtte omskrive det. Da jeg senere fik en stilling på et kontor, kunne der også være dage, hvor energien ikke var helt i top. Så kunne man sige til en kvindelig kollega, at man havde mavepine.

Min svigermor arbejdede som ung som mejerske på det mejeri, hvor hendes far var bestyrer. Dengang skulle en mejeribestyrer selv lønne sit personale, så både piger og drenge blev brugt som arbejdskraft. Det var hårdt fysisk arbejde, og hvis en af pigerne somme tider havde svært ved at løfte spandene og måske så lidt blegnæbbet ud, så var mejeristerne der straks med en bemærkning om, at der nok var en, der flagede i dag.

Det er godt, at der ikke er noget tabu

om emnet mere, men somme tider føler jeg, at vi er endt i den anden grøft, når aftenkaffen og tv-underholdningen afbrydes af lovprisninger af de flyvende vidundere, der gør livet om ikke lykkeligere så i hvert fald tørrere.

Grethe Pedersen, Haderslev

OPLYSNINGER TIL BELYSNING AF DE HJEMMESYEDE BINDS HISTORIE.

Min farmor, Magdalene Kristine Stevnhoved, født 1889 i Skrillinge på Fyn døde i sit hjem ved Kolding i 1986. Min mor, bl.a. ryddede huset efter hende og fandt i stabelvis af bind, alle syede- ingen strikkede- af alskens forskellige stofrester. Samtalen faldt på den gamles sparsommelighed, og min faster fortalte at hun få år før Farmor's død, havde hjulpet Farmor med at rydde op i disse skuffer, fandt binde- ne og spurgte om de dog ikke kunne smides ud. Men det gik ikke an, det var aldrig til at vide hvornår, der kunne blive brug for dem.

De samme "tingester" husker jeg fra min mosters tørresnor. Det må have været sidst i 1950'erne, hvor det jeg personligt kendte til hjemmefra var vat i udtjente underbukser. Min moster brugte imidlertid stadig syede bind og hængte dem til tørre inde i dyne- og pudevår. Der blev iøvrigt alt undertøj tørret også i mit hjem ved Kolding.

Jeg spurgte engang min moster hvad det var hun havde hængende derinde

sammen med undertøjet og fik svaret: "Det er nogen jeg har hængende for at se, om de unge piger er opdraget til at holde næsen fra andre folks vasketøj." Jeg husker, at jeg svarede, at moster dog ikke var "andre folk" og blev yderligere fejlet af med, at det der hang i dynevårene ALTID var ANDRE FOLKS.

Inge Gerd Stevnhoved

BOGANMELDELSER

LAV SELV TING TIL DUKKEHUSET.

Vivienne Boulton

Høst og Søn, 80 sider, kr: 198.

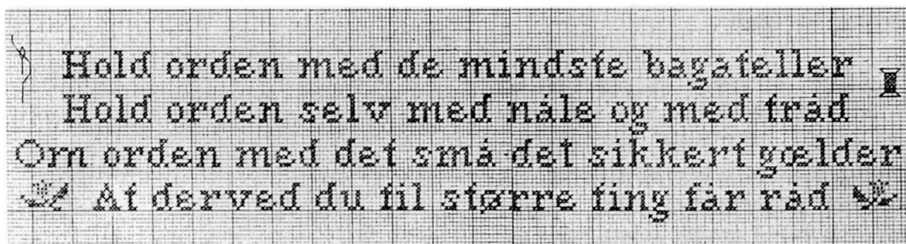
Måske er der blandt Tenens læsere nogle, der har et gammelt dukkehus stående, der trænger til en kærlig hånd? I den nyudgivne bog, der er oversat fra engelsk af den kendte tegner, maler og bamsophil Rikke Mørk, findes en mængde ideer.

Bogen er flot illustreret med mange fine og detaljerede fotos af alle større og mindre genstande, man kan sætte

i sit dukkehus. Der er lagt mest vægt på ting fra klunketiden, da forfatteren har den utvivlsomt rigtige opfattelse, at de fleste dukkehusejere foretrækker denne periode, men der er også vist ting fra trediverne og moderne ting.

Bogen er vel ikke lige sagen for flertallet af Tenens læsere, men skulle der være nogle, der også interesserer sig for dukkehuse, og som kunne tænke sig at møblere lidt om i de små stuer, er bogen en fin inspirationskilde.

Birgitta Schøning.

TENEN modtog i efteråret en broderiprøve og mønstersamling fra Skals håndarbejdsskole, her vises et korsstingseksempel fra samlingen.

ANNONCE ANNONCE ANNONCE

TENEN DANSK TEKSTILHISTORISK FORENING søger 2 redaktionsmedarbejdere

Da vort redaktionsudvalg gennem de sidste 5 år ønsker at blive afløst for at få tid til andet kreativt arbejde, søger Tenen 2 nye medarbejdere, der med lyst og energi vil føre vort medlemsblad videre.

JOBDET:

Ansvar for 4 blade om året.

KVALIFIKATIONER:

Den ene eller begge brugervant med tekstbehandling f.eks WP 6.0, og selv i besiddelse af et sådant anlæg.

Den ene eller begge med kendskab til montage af tekst og billeder, på computer eller lysbord og selv i besiddelse af lysbord.

Gødt inde i det danske sprog og retskrivning, dog vil korrekturlæsning blive foretaget uden for redaktions-udvalget.

Lyst til opsøgende arbejde og ikke nærtagende, hvis tingene ikke altid ender der, hvor de begynder!

ARBEJDSSTID:

50 - 75 timers arbejde 4 gange om året, timerne fordeles mellem de 2 medarbejdere efter udvalgets eget ønske.

ANSÆTTELSESVILKÅR:

Tenens bestyrelse vil foretrække, at den ene medarbejder er eller bliver medlem af bestyrelsen.

Der finder ikke en egentlig aflønning sted, men befordringsudgifter og materialeudgifter vil selvfølgelig blive dækket.

Stillingen ønskes besat snarest eller senest 1.maj 1995.

Henvendelse til formanden:

Hanne Frøsig Dalgaard.

BESTYRELSE:

FORMAND.

Hanne Frøsig Dalgaard Bredebovej 33.6.tv. 2800 Lyngby 42 88 32 67

KASSERER:

Anner Laursen Skjelsager Dorthesvej 2 3520 Farum 42 95 05 55

SEKRETÆR:

Susanne Nielsen Elverodvej 49 5462 Morud 65 96 50 26

Lisbeth Roum-Møller Jagtvej 121.2.tv. 2200 Kbh.N. 31 85 47 82

Karin Hoffritz Tessebøllevej 44 4681 Herfølge 56 27 68 42

Jytte Harboesgaard Frederiksberg Alle 78 1820 Frb.C. 31 21 14 81

Anni Mejhdahl Nibsbjergvej 10 7500 Holstebro 97 42 37 86

SUPPLEANTER:

Inger Jørgensen Sct. Annagade 10 5400 Bogense
Birgitta Schönning Skodsborg Parken 24 2942 Skodsborg
Karin Lausten Furesølund 7 2830 Virum
Else Marie Søndergaard Elkærvej 16 7280 Sønder-Felding
Astrid Dueholm Åstrupvej 83 6100 Haderslev

REVISOR:

Rikke Rasmussen Holmevej 26. Tulstrup 3400 Hillerød

REDAKTION:

Lisbeth Roum-Møller og Karin Hoffritz.

NÆSTE BLAD FORVENTES AT UDKOMME MEDIO APRIL 1996

BLIV MEDLEM AF TENEN, Dansk Tekstilhistorisk Forening.

Kontingent for 1993/94: kr. 125.-

Medlemsbladet udkommer 4 gange årligt.

Henvendelse: Dansk Tekstilhistorisk Forening
Annet Laursen Skjelsager, Dorthesvej 2. 3520 Farum.
GIRO NR: 1 43 01 30

ISSN.NR: 0606-9526

Annoncepriser:

1/1 side: kr. 525.-

1/2 side: kr. 300.-

1/4 side: kr. 185.-

1/8 side: kr. 135.-

FLYTNING.

Ved flytning bedes du meddele dette til postvæsenet.

Husk at meddele at du abonnerer på **TENEN** blad nr.03200.